

РЕШЕНИЕ

№ 22933

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Бойкинова
Адриан Янев**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **5588** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „БРАТЯ НЕДЕЛЧЕВИ“ ЕООД, [населено място], обл.П., депозирана от процесуалния му представител адв. А. С. от АК - Б. с приложено пълномощно, срещу Решение №2006 от 27.04.2024 г., постановено по АНД №16311/2022 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №117/24.10.2022 г., издадено от Председателя на Патентно ведомство на Република България. С последното му е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено нарушение на чл.127, ал.1 ЗМГО, вр. чл.13, ал.2, т.2, вр. чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО. В жалбата се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, както и поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Застъпва се становището, че не е спазена разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН. Поддържа, че не е спазен шестмесечния давностен срок, предвиден в чл.34, ал.3 от ЗАНН, като според касатора същият започва да тече от датата на прекратяване на наказателното производство. Сочи, че АУАН е издаден след изтичането на предвидените в чл. 34, ал.1 от ЗАНН давностни срокове. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба, се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено. Претендира се присъждане на сторените деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът, Председателя на Патентно ведомство, чрез пълномощника му юрисконсулт Х. Б., в представен писмен отговор оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № 117 от 24.10.2022г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България. С последното на „БРАТЯ НЕДЕЛЧЕВИ“ ЕООД, [населено място], обл.П. е била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл.127, ал.1 ЗМГО. Дружеството е санкционирано за това, че на 21.01.2021 г. използва в търговската си дейност по смисъла на чл.13, ал.2, т.2, вр. чл.13, ал.1, т.2 ЗМГО, като предлага за продажба стоките 38 (тридесет и осем) бр. пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак „LAVAZZA CREMA E GUSTO” и 43 (четиридесет и три) бр. пакета мляно вакуумирано кафе, означени със знак „LAVAZZA QUALITA ROSSA”, сходни и идентични с марки с рег. №[ЕИК], 0915198 и[ЕИК], LAVAZZA, регистрирани по регионален и международен ред, с действие на територията на Република България, за стоките от клас 30 на МКСУ, без съгласието на притежателя - LUIGI LAVAZZA S.p.A., Италия. На основание чл. 127, ал.5 от ЗМГО стоките, обект на НП били отнети в полза на държавата и се предали за унищожаване на органите на МВР, като притежателите на регистрираните марки или надлежно упълномощено от тях лице, са имали възможност да присъстват при унищожаването.

С обжалваното в настоящото производство Решение №2006 от 27.04.2024 г., постановено по АНД №16311/2022 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав НП е потвърдено. За да потвърди обжалваното пред него НП въззивният съд е приел, че оспорваното НП отговаря по форма и съдържание на изискванията на чл.57 от ЗАНН, издадено е от надлежен орган, при спазване на установения за това ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл.34, ал.2 и ал.3 от ЗАНН. Не е приел и възражението на жалбоподателя за нарушение на разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН, което да води до опорочаване на издаденото НП.

Разгледал спора по същество, СРС е приел, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на “Братя Неделчеви” ЕООД за извършено нарушение на разпоредбата на чл.127, ал.1 ЗМГО. Съдът е стигнал до извод, че дружеството е „държало“ процесните стоки именно с цел те да бъдат продадени. Приел е също, че случаят не може да бъде квалифициран като маловажен, тъй като извършеното нарушение е с типичната за вида си обществена опасност и с нищо не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения от този тип. Като правилно е определено и приложението на разпоредбата на чл.127, ал.5 от ЗМГО, която императивно предвижда отнемане в полза на държавата на стоките,

които са предмет на нарушение по ал.1, което наказващият орган е изпълнил.

Решението е правилно, а наведените в касационната жалба доводи са неоснователни.

Изводите на въззивния съд кореспондират на установената въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства фактическа обстановка.

Настоящият състав не споделя доводите на касатора, че АУАН е съставен след изтичане на срока чл. 34 от ЗАНН. Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази насока, които изцяло се споделят от настоящия касационен състав.

Условие за провеждане на административнонаказателно преследване е да не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, поради което АНО и съдилищата са длъжни да следят служебно за това (виж Постановление № 10 от 28.09.1973 г., Пленум на ВС). В чл.34 ЗАНН са посочени абсолютните пречки за образуване на административнонаказателно производство и основанията за прекратяването му. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение второ от ЗАНН, административнонаказателното производство не се образува, а образуваното се прекратява, ако: не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, банкови, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ, L 173/1 от 12 юни 2014 г.), Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

Първата хипотеза касае установяване на нарушителя, извършил административно нарушение, а втората ограничава срока на издирването му до една година, респективно две години, след изтичането на който се преклудира възможността да бъде съставен АУАН, с който да бъде поставено началото на административнонаказателното производство. Моментът на откриване на нарушителя е фактически въпрос, който подлежи на изследване във всеки конкретен случай и по отношение конкретното лице, чиято административна отговорност се ангажира. Тримесечният срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя. Тримесечният срок по чл.34, ал.1, изр.2 от ЗАНН започва да тече за всички контролни органи, натоварени паралелно да водят борба против едни и същи нарушения, от деня, в който за първи път е открит нарушителят. В този смисъл е Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по н. д. № 48/81 г.

Съгласно разпоредба на чл.36, ал.1 ЗАНН, административнонаказателно производство се образува със съставяне на АУАН, като ал.2 на същия член въвежда забрана без приложен акт административнонаказателна преписка да не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора и е препратено

на наказващия орган. Анализът на цитираната разпоредба обуславя извод, че не може да бъде образувано административнонаказателно производство без издаване на АУАН, като единствено изключение от това правило е образуването на административнонаказателно производство когато производството е прекратено от съда или прокурора и е изпратено на наказващия орган. Не е налице обаче забрана за издаване на АУАН при прекратено наказателно производство, а само една правна възможност за органа да издаде НП само въз основа материалите от досъдебното производство. В още по-голяма степен това важи за случаите, когато в хода на АНП се установи, че нарушението е извършено от ЮЛ, доколкото наказателното производство, дори когато е образувано срещу неизвестен извършител, се води само срещу ФЛ. Настоящият случай е именно такъв, доколкото в хода на извършената проверка от служители на Патентно ведомство е установено, че деянието, за което е било образувано досъдебно производство, е административно нарушение, извършено от ЮЛ. В тази хипотеза АУАН следва да бъде съставен.

По отношение на тримесечния срок за съставянето му в случая не може да се приеме, че извършителят е бил известен на контролните органи на Патентно ведомство до момента на изпращане на преписката там, тъй като проверката на 21.01.2021 г. е била извършена не от служители на това ведомство, а от разследващ полицай при РУ – МВР [населено място]. За контролните органи на Патентното ведомство нарушението е станало известно при получаването на 15.03.2022 г. на постановлението на прокурора от 18.02.2022 г. и от тази дата - 15.03.2022 г., до съставянето на акта на 01.06.2022 г., тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не е изтекъл.

Не е изтекъл и давностният срок - 1 година от извършване на нарушението, визиран в разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗАНН. Според Тълкувателно решение № 112/16.12.1982 г. по н. д. № 96/82 г. на ОСНК на ВС възбуждането на наказателно преследване за деяние, което впоследствие се окаже, че не е престъпление, а административно нарушение, прекъсва давността по чл. 34 от ЗАНН. Докато продължава предварителното и съдебно производство за това деяние, давността по чл.34 от ЗАНН се спира. В подкрепа на това тълкуване е и разпоредбата на чл. 33 от ЗАНН, която забранява на АНО да образуват административнонаказателно производство, когато за същото деяние е възбудено наказателно преследване. Това означава, че започването или продължаването на административнонаказателното производство зависи от завършването на предварителното или съдебното производство. В тези случаи предвиденият едногодишен давностен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставянето на акт, установяващ нарушението, не тече.

С оглед изложеното съдът намира, че разпоредбата на чл. 34 ЗАНН не е нарушена. В случая безспорно е доказано извършването на административно нарушение, поради което законосъобразно е ангажирана и административнонаказателната отговорност на касатора, като в този смисъл са и изводите на въззивния съд, които настоящият състав също споделя и не намира за нужно да преповтаря. Правилно е определен в НП и размера на имуществената санкция в законовия минимум, установен в разпоредбата на чл. 127, ал. 1 ЗМГО, както и постановеното отнемане в полза на държавата и унищожаване на стоките съгласно чл. 127, ал. 5 ЗМГО.

Случаят не може да се определи и като маловажен по чл. 28 ЗАНН, тъй като нарушението разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този тип, с оглед вида и стойността на стоките, предмет на нарушението.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния

съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е направеното от ответника искане за присъждане на разноски за настоящата инстанция. Такива се дължат в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактичестката и правна сложност на делото. Тази сума дружеството касатор следва да бъде осъдено да заплати на ЮЛ, чийто орган е издал процесното НП, а именно на Патентно ведомство. Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2006 от 27.04.2024 г., постановено по АНД №16311/2022 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав.

ОСЪЖДА „БРАТЯ НЕДЕЛЧЕВИ“ ЕООД, [населено място], обл.П. да заплати на Патентно ведомство деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.